

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.

196/280. CASUS PRACTICUS
IN PUNCTO
1721, 1722
SUCCESSIONIS FEUDALIS
IN FEUDO FOEMININO.

CUJUS RESOLUTIONEM
LOCO

DISSERTATIONIS INAUGURALIS
ADJUVANTE DIVINI NUMINIS GRATIA
AC INDULTU AMPLISSIMI JCTORUM ORDINIS IN PER-
ANTIQUA AC ILLUSTRISSIMA

EBERHARDINA

SUB PRÆSIDIO

VIRI PRÆNOBILISSIMI, CONSULTISSIMI, ATQUE
EXCELLENTISSIMI

DN. GABRIELIS SCHWEDERI,

J. U. D. & Antecessoris, Sacr. Cæsar. Palatii Comitum,
Serenissimi Ducis Wirtemb. Consiliarii, atque Primarii ex Jctorum or-
dine in supremo Appellationum Tribunali Assessoris, Placitorum
feudalium & Juris publici Professoris Ordinarii, nec non
h. t. Rectoris Magnifici Universitatis
Tubingensis.

FAUTORIS ATQUE PATRONI SUI OMNI HONORIS CULTU
NUNQUAM NON DEVENERANDI

PRO LICENTIA

SUMMOS IN UTROQUE JURE HONORES
AC PRIVILEGIA DOCT. RITE ET LEGITIME
CAPESSENDI

172
ad diem Martii Anni MDCCXXI.

in Auditorio consueto
publico Eruditorum examini submittit.

JACOBUS HENRICUS TAFEL, Tub.

Tydis Io. CUNRADI REISII, Viduæ.

Casus in puncto successionis Feudalis in Feudo fœminino
nobis ad resolvendum propositus.

TITIIUS fata sua explevit & ex-
tremo clausit die, cum opima
hereditate Feudum à Majoribus
per successionem in ipsum de-
volutum, duosque filios, CA-
JUM nempe ac SEMPRO-
NIUM, relinquens, ex quibus natu major CA-
JUS Patri in feudo isto antiquo successit, post ali-
quod verò temporis intervallum in anno nempe
C10DCXL. & ipse sine masculis unica relicta filia, CA-
JA nimirum, decessit, quæ undecimo vel duodeci-
mo post mortem Patris anno dein genuit filium, no-
mine MEVIUM. Alter TITII filius natu minor,
A 2 SEM-

SEMPRONIUS, qui defuncto fratri CAJO supervixit, in an. CIODCLXX. etiam mortuus est, ex prædefuncta filia unica, SEMPRONIA, nepote, JULIO nominato, qui an. CIODCLXIX. vitæ humanæ scenam ingressus, relicto. Ex quo facto sequentes exsurgunt quæstiones ex Jure Feudali Longobardico, quod à Seculo XIV. in vim Juris communis in Germania invaluit, & in causis Feudalibus receptum, decidendæ.

I. Num post mortem CAJI, filia illius CAJA, an verò superstes ejus frater, SEMPRONIUS, ipsi in feudo isto antiquo, sive id masculus aut foemina tantum, sive masculus & foemina simul, ab initio per primam à Domino de eo factam investituram, acquisiverint, adeoque feudum foemineum mixtum, ut Dd. appellant, sit, de jure succedere debuerit?

II. An post obitum SEMPRONII, illius filia, SEMPRONIA, si hoc casu adhucdum in vivis fuisset, & non jam ante Patrem festinantem animam fato tradidisset, ipsumque morte prævenisset, vel prædefuncti ipsius fratris CAJI filia, ad successionem in illo feudo admittenda fuisset? III.

III. Uter jam ex duobus illis masculis ex CAJA & SEMPRONIA natis potiori jure gaudeat, & alteri in successione feudi istius præferendus, MEVIUS *ne* JULIO, *an contra* JULIUS MEVIO?

De tribus proposito nobis casui subjunctis quæstionibus sententiam nostram juri omninò consonam, præmissis ad Sanctissimum in cælis Numen pro ductu in tramite veritatis & justitiæ votis, omnibus & singulis facti propositi circumstantiis probè perpenſis, paucis aperiemus. Quantum ergò attinet primam quæstionem.

Num post mortem CAJI, filia illius, CAJA, an verò superstes ejus frater, SEMPRONIUS, ipsi in feudo isto antiquo, sive id masculus vel fœmina tantùm, sive masculus & fœmina simul ab initio per primam à Domino de eo factam investituram acquisiverint, de jure succedere debuerit?

Probabilem hîc capimus conjecturam, sine dubio præsup. I. poni in casu feudi a solo masculo primùm acquisiti, adjectum statim primæ investituræ pactum, quo fœminis de futura Successione prospectum, aliàs enim quoad feudum à masculo quæsitum quæstio proposita ferè Domitiana esset, cum vel lippis ac tonsoribus notum sit, in Feudis à masculis primitus acquisitis

nullum foemina cum progenia sua masculini etiam sexus dari locum, citra expressum investiturae adjectum pactum : Ut, masculis nunc & olim deficientibus, foeminae etiam admittantur.

Ex 1. F. §. 3. verbis: *Hoc autem notandum est, quod licet filia, (peraque) ut masculi patribus succedant legibus, (h. e. Jure Civili Justiniano in allodiis, ut constat ex l. 4. C. de liber. praeerit. l. 14. C. de legit. hered. & Nov. 118. c. 1.) tamen (moribus Longobardorum & consuetudine feudali) à successione feudi remouentur &c. 1. F. §. ult. 2. F. 2. §. ult. 2. F. 11. 2. F. 50.*

ob rationes varias explicatas—

à Rittershusio *Part. Jur. Feud. l. 1. c. 14. q. 1.* Ludwello *de Success. feud. cap. 2. p. 148. seq.* Wurmfero *ir. de feud. improp. cl. 3. sect. 3. n. 75. seqq.*

2. ne tum quidem, cum feudum masculo pro se & heredibus suis concessum, quia Jure Feudali appellatione *heredis* foeminae non continentur, sed tantum masculi

1. F. 13. 2. F. 34. §. 2. vers. profecto &c. 1. F. 18. §. si aliquis. 20. 26. §. fin. Struv. Synt. Jur. Feud. cap. 9. aph. 8. n. 12. Suev. Ex. Feud. 6. assert. 4. 5. Schrader. de feud. part. 7. c. 4. n. 31. Rosenthal. cap. 7. concl. 31. n. 4. Klock. tom. 2. conf. 32. Carpz. p. 3. c. 28. d. 9.

3. vel masculus feudum acceperit *pro se & liberis suis*, item *pro se ac descendantibus suis*, quia & liberorum ac descendantium appellatione, in materia differenti, ut in feudo, masculi saltem veniunt, secus atque in indifferenti.

Schra-

Schrader. *d. c. 4. n. 40.* Rosenthal. *d. concl. 31. n. 4. 5.*
 & *lit. m. ac q.* Nicol. Mozz. *de substant. feud. n. 81.* &
 96. Vultej. *lib. 1. c. 9. n. 32.* Menoch. *conf. 473. n. 65.*

aut feudum etiam masculo ac generi ejus datum sit, item ipsi 4.
 & posteritati ejus, quia hæc quoque verba cum similibus, secun-
 dum subjectam materiam accipienda, & de masculis eorumque
 progenie intelligenda

arg. l. 83. in fin. ff. de leg. 3. Curt. Jun. *de feud. part. 3.*
membr. 1. n. 29. seq. Thom. de Marinis *tr. de gen. &*
qualit. feud. tit. 11. de feud. femin. n. 44. Hier. Garzo-
 nius *tr. de femin. ad feud. recip. vers. Primo itaque & c.*
 & *vers. Trigesimo secundo & c.* Ludwell. *tr. de success.*
feud. c. 2. pag. 153. Rosenthal. *d. l.*

Et hinc nec in feudo, de quo masculus & foemina (v. g. duo 5.
 conjuges) simul uno actu investiti sunt, foeminae admittuntur
 ad illam feudi partem, quæ masculo (patri) obvenit, & per
 simultaneam illam investituram acquisita est, quia illa portio
 feudi masculini qualitatem habet. Quando enim masculum
 & foeminam, (duos conjuges v. g.) simul uno actu de feudo
 aliquo investiri contingit, suas ipsi in eo consequuntur portio-
 nes, & cujushbet portio separatam suam induit qualitatem,
 masculi nimirum qualitatem masculini, foeminae verò foeminini
 feudi qualitatem nanciscitur, proinde si decedentes conjuges
 post se relinquunt tantum filiam, ea in parte matris saltem suc-
 cedit, patris verò portio ad dominum revertitur.

2 Feud. 85. & 104. Carpzov. *Disp. feud. 2. th. 4.* Wurme-
 fer. *de feud. impropr. cl. 3. sect. 3. n. 63.* Struv. *cap. 4.*
aph. 17. n. 4. Ludwell. *Synopsf. Jur. Feud. c. 4. p. 68.*

Sup-

6. Supposito verò eo, feudum hoc quæstionis primitus vel à fœmina & masculo simul, vel à fœmina, aut a masculo tantum, sed cum illo pacto fœminis de futura successione prospiciente investituræ expresse adjecto, acquisitum, adeoque fœminas vel ex ipsius feudi natura, vel ex adjecto primæ investituræ pacto paratum ad successionem habere aditum, non tamen possumus ex Juris Feudalis analogia & communibus ejus principiis
7. aliter ad quæstionem propositam respondere, quàm quod post mortem CAJI in feudo quæst. à Majoribus ipsius jam acquisito, & in paternarum rerum divisione illi assignato, superstes ejusdem frater SEMPRONIUS *optimo maximo jure sibi successionem vindicaverit, filia verò CAJI minimè sibi, SEMPRONIO, ceu masculo à primo acquirente descendente, adhuc existente, jus succedendi in eo arrogare potuerit.* Cum certi & indubitati hactenus (quippe tot præjudiciis rerumque in summis & imis Imperii, aliorumque Regnorum Tribunalibus & curiis judicatarum exemplis comprobati ac confirmati) sit juris, quod, licet fœminæ tam in feudo à fœminâ primam originem trahente, quam à masculo quidem acquisito, eo tamen pacto, ut & fœminæ juris succedendi in eo capaces forent, ad successionem admittantur.

1. F. 1. §. 3. verbis: *nisi specialiter dictum fuerit, ut ad eas pertineat.* 1. F. 8. §. 1. 2. F. 11. 23. 30. 50. Borcholt. de feud. c. 7. tit. de success. n. 66. 69. Schrader. p. 7. c. 4. n. 48. Struv. c. 9. aph. 8. n. 5. Sonsbec. de feud. p. 9. n. 127. 128. Richter. de success. ab intest. sect. 1. membr. 1. n. 30. seqq. Carpzon. p. 3. c. 28. d. 10.

hic quidem vi pacti illius specialis primæ investituræ expresse adjecti, illic verò ex singulari natura & proprietate feudi primâ

mā in constitutione, per gratiam à Domino sciente fœminæ factā, ei inditā, ex tacitā concedentis & acquirentis voluntate, quæ hæc utique esse præsumitur, ut cum semel ejus capax fuerit fœmina, qualitas ista etiam tamdiu, quamdiu feudum consistet, ei inesse & perdurare, fœminæque ob eam & in futurum illius capaces esse debeant, etsi id specialiter in primā investiturā dictum, cautumve non fuerit.

2. F. 30. verbis : *Si fœmina habens feudum decefferit, quia fœmineum est feudum, & sine pacto speciali, deficientibus filiis masculis, ad filias pertinebit.* Obertus & Gerhardus. Carpzov. *Disp. Feud. 5. th. 46.* Sucus *Ex. Feud. 6. assert. 5.* Finckelthus. *Disp. Feud. 6. th. 29.* Ludwell. *de success. feud. p. 91.* Wurmser. *de feud. impr. cl. 3. sect. 3. n. 42. seqq.* Vultei, *lib. 1. c. 9. n. 46.* Hartm. Pistor. *l. 2. q. 34. n. 20. 21. 24.*

Quod enim Ifernias, Jac. Alvarottus, Matthias de Afflictis
ad d. ix. 2. F. 30.

prodiderunt, nec in hoc propriè & strictè sic dicto fœmineo feudo fœminas aliter succedere posse, quam si id ab initio in prima investitura nominatim dictum, pactumve sit

vi alleg. ix. 2. F. 30. ibi : *Alii vero dicunt, nisi per pactum speciale ad eas non pertinere, sicut si datum esset filio masculino: quia si ideo quod est fœmineum sine pacto transit ad fœminas: eadem ratione quia est fœmineum transit in fœmineam prolem, etiam masculis extantibus: quod est falsum &c.*

minimè ferendum est. Nam illis verbis non rejicitur ibi priori loco relata opinio Gerhardi & Oberti, contrariaque confirmatur,
10.

B

ut

ut ipsi sibi imaginantur, sed Compiler Oberti & Gerhardi opinionem ita refert, ut etiam approbet simul, disertè enim dicit, quod si fœmina habens feudum decedat deficientibus masculis, illud pertineat etiam ad filias sine speciali pacto, additâ hac ratione, quia feudum fœmineum est. Contrarium vero sententiarum opinionem posteriori loco tantum refert, non etiam approbat, *alios ita dicere* inquit. Nec quod mox subjicit: *quod falsum est,*) ad sententiæ dissentientium à Gerharo & Oberto confirmationem pertinet, sed ad consequentiæ formati ab ipsis contra Gerhardi & Oberti sententiam argumenti, (quod hoc: Si feudum fœmineum ex sua conditione & qualitate sine speciali pacto transit ad fœminas, transibit etiam ad eas existentibus masculis. Posterius autem hoc est falsum. E. & prius falsum erit.) negationem, & sunt adeo illa verba authoris capituli, horum dissentientium a Gerharo & Oberto opinionem improbantis, iisque hoc innuere volentis, non esse idoneam consequentiam: si feudum sine pacto transit ad fœminas, quia est fœmineum feudum, eâdem ratione transibit in fœminas, masculis etiam extantibus, quoniam ut non transeat in fœminas, masculis extantibus, feudum fœmineum, alibi jure feudali cautum.

1. F. 8. §. 1. verbis: *vel nisi investita fuerint.* 2. F. 104. in fin. ibi: *in ceteris priorum sententia sanè sequenda est, &c.* quibus verbis clare hoc designatur, quod si conjuges simul de feudo aliquo investiti reliquerint filiam & filium ex ipsorum matrimonio procreatos, obtinere debeat eorum sententia, qui existimantes, filium præferendum filię, pro illo pronunciarunt, ex ea ratione, quod & in fœmineis feudis fœminæ tum de-

mum

num admittendæ, cum masculi deficiant.

Sicuti textum *d. cap. 2. F. 30.* ita rectè acceperunt, sicque interpretati sunt magno numero allegati

ab Hartm. Pistor. *d. l. 2. q. 34. n. 20.* quos & ipse sequitur *n. 24.* clarius ac latius illorum mentem exponens.

Et sanè illi Ifernix, Alvarotti sententiæ aperte refragantur

Textus 2. F. 11. 2. F. 50.

in quibus, ex professo de Successione feudorum agitur & fœminis jus succedendi denegatur, additâ duplici hac limitatione, primò nisi feudum ejus conditionis sit, ut fœminæ ad successionem admittantur, h. e. nisi feudum fœmineum sit, vel secundò eo pacto acquisitum sit. Jam si speciale pactum & in feudo fœmineo requireretur, sequeretur, feudum fœmineum, & ex pacto ad fœminas transiturum, esse unum & idem. Sed hoc falsum est per *dd. xxx.* ubi feudum fœmineum h. e. à fœmina primùm per investituram acquisitum aperte & clare per particulam disjunctivam *vel* ab eo, quod à masculino acquisitum ex pacto ad fœminas pertinet, separatur, ac ut diversum distinguitur, disjunctionis enim illius hæc est natura, ut ponatur inter ea, quæ diversa sunt, eundem tamen habent effectum, sed ex diversa causa fluentem.

l. 1. ff. de reb. dub. Rosenthal. c. 7. concl. 35. n. 8. lit. C.

Ne dicamus, quod, quicquid ex natura rei inest, haud amplius speciale desideret pactum, cum hæc etiam JCili sibi invicem opponantur, inesse ex natura negotii, & inesse ex speciali conventionione seu pacto, ita, ut illud semper inest, sive de eo expressè convenerit, sive non, hoc non nisi convenerit.

B 2

Cum

14. Cum igitur feudo fœmineo id ex natura rei inest, ut fœminæ illius sint capaces 2. F. 11. 50. non opus erit speciali pacto. At tamen tum demum fœminis in utroque illo feudo locus sit, si tempore delatæ successionis nullus planè ex eo cave, qui quæve investituram primùm accepit, descendens amplius adfit masculus. Namque si masculus aliquis à primo acquirente per legitimam nativitatem sanguinem trahens delatæ successionis tempore adfit, vel etiam in utero matris adhuc dum lateat, qui quoties de commodo ejus quæritur, pro jam nato habetur.

vid. l. 26. §. de stat. hom. l. 178. ff. de reg. jur. Bocer. de Invest. cap. 5. n. 57. & de success. feud. cap. 3 q. 8. Vultej. l. 1. c. 9. n. 50. Hartm. Pistor. lib. 2. q. 35. n. 11.

is fœminam concurrentem omninò excludit vel suspendit, ac si posterior deinde vivus in locum editus, eam pariter à successione excludit.

2. F. 17. ibi: *Non enim patet locus fœmina, in feudi successione, donec masculus superest ex eo, qui primus de hoc feudo fuerit investitus. add. 1. F. 8. §. ult. verbis: Filia vero non succedit in feudo nisi investitura fuerit facta in patre, ut filii & filia succedant in feudum, tunc enim succedit filia filiis non extantibus.* 2. F. 13. verbis: *Titius a Sempronio talem investituram accepit feudi, ut haberet ipse & heredes sui legitimi masculi & iis omnibus deficientibus, fœminæ & c.*

2. F. 18. ibi: *ut quamdiu ipsi vel eorum heredes masculi viverent, & masculis deficientibus, fœminæ, si superessent, feudum haberent.* 2. F. 30. ibi: *quia fœmineum est feudum & sine pacto speciali deficientibus*

filii

filiis masculis ad filias pertinebit. 2. F. 51. §. similiter & c.
 3. verbis: similiter si quis investitus fuerit de feudo, ita ut
 ad feminas transiret, & duas filias tantum reliquerit, qua-
 rum una filium habeat & altera filiam: utrum post mortem
 illarum masculus tantum feudum habere debeat? Secundum
 Gerhardum Masculus tantum, Obertus contra & e contra,
 si filios ille habuerit. 2. F. 104. Hartm. Pistor. l. 2. q. 34.
 & 35. per tot. Rosenthal. cap. 7. concl. 35. n. 10. seqq.
 & concl. 39. n. 4. ac concl. 40. n. 5. 6. Schrader. p. 7.
 c. 4. n. 60. Vultej. l. 1. c. 9. n. 49. ibique longa serie
 allegati. Carpzov. Diss. Feud. 5. th. 55. & in JPrud.
 For. p. 3. c. 28. d. 13. Struv. cap. 9. aph. 8. n. 5. Rich-
 ter de success. ab intest. sect. 1. membr. 1. n. 31.

etiamsi foeminae in prima feudi concessione masculino facta per
 copulam ET vel ei aequipollentem CUM masculis sint con-
 junctae, ita, ut feudum ipsi concessum sit pro se & haeredibus
 suis, masculis ET foeminis, seu masculis cum foeminis, quia Par-
 ticulae ET, CUM, (quae eandem habent vim, ut apparet ex
 l. 36. §. 2. de leg. 1. l. 40. de usufr. leg. l. 8. de usufr. accresc.)
 copulant quidem personas principales hoc casu, non tamen quoad
 effectum simultaneae successiois, sed tantum quoad ordinem
 successivum, feudorum naturae convenientem, ut scilicet foeminae
 succedant non existente masculino ex eo, qui primus de feudo inve-
 stituram accepit,

per 1. F. 8, §. 1. ubi dilucide cautum in casu, quo
 quis pro se & haeredibus masculis & foeminis investitus
 fuerit, foeminas demum masculis non extantibus suc-
 cedere. Thom. de Marinis tr. de gener. & qual. feud.
 tit. 11. n. 30. Vultej. d. c. 9. n. 49. Ludwell. Synops.
 4. 9. pag. 194. & tr. de success. feud. cap. 6. pag. 274.

Suev. Ex. 6. assert. 6. Wurmser. cl. 3. f. 3. n. 470. Carp-
 zov. Disp. feud. s. th. 56. qui tamen sibi contrarius
 p. 3. c. 28. d. 14. & lib. 6. resp. 72. cum Struv. d. aphor.
 8. n. 13. & Rosenthalio c. 7. concl. 41. n. 4. seq. Dictionem
 CUM fortio rem conjunctionem inducere quam
 voculam ET, ac proinde si feudum concessum sit
 Masculis cum fœminis, eas una cum masculis admit-
 tendas esse tradit. Quod se nobis & antea allegatis
 Authoribus non probat, nisi pacto primæ investitu-
 ræ adjecto hoc expressè actum appareat, ut fœminæ
 pariter cum masculis succedant, beneficio nempe
 diserte eo tenore ac forma dato, ut fœminæ simul
 cum masculis, vel sicut masculi in eo succedant. Cum
 enim ea investituræ forma non saltem concessionis
 modum referat ac contineat, sed ipsum successionis
 modum quoque exprimat, & dictio SIMUL CUM,
 SICUT, succedendi modo determinandi illius causa
 apposita sit, exinde de mente agentium à communi
 feudorum jure recedendi abunde constare potest, &
 fœminis per eam satis de simultaneo succedendi ju-
 re prospectum intelligitur

arg. l. 8. in fin. de usufr. accresc. Maurit. p. 2. Conf. 2. n. 7. 8.

16. Ubi autem formula investituræ tantum complectitur modum-
 concessionis, de modo succedendi autem nullam facit mentio-
 nem, nec quidquam determinat, vix satis de a nimio a juris commu-
 nis dispositione, & recepto in feudis, propriè & usu sic dictis, fœ-
 mineis ordine successivo, recedendi, constat, proinde tutius ibi in-
 hærebimus communis juris feudorum (cui se utique semper in
 du-

dubio tam Dominus concedens, quam vassallus acquirens conformare voluisse præsumitur; Dominus quidem, ut masculos potius ad servitia sibi præstanda obstrictos haberet pacis bellicque tempore: Vassallus autem primus acquirens, quia ipse magis masculis ex se descendentibus, quam mulieribus, splendoris familiæ suæ conservandi causa prospexisse censetur.

arg. l. 69. §. fratre §. de legat. 2.

l. 38. §. pater filios. §. de leg. 3.)

regulæ: Non patet locus fœminæ in feudi successione, donec masculus ex primo acquirente descendens superest

2. F. 17. Bocer. de success. feud. cap. 3. qu. 41. 42.

Ludwell. tr. de success. feud. p. 279. Bechmann.

Us. Pr. Jur Feud. Ex. 8. p. 214. ubi hoc præjudicium

J. Ctor. Lipf. confirmat.

cui & tum locus, si primus acquirens feudum pro se & heredibus 17.
utriusque sexus acceperit, quia etsi hoc casu fœminæ nomine collectivo vocatæ sint, tamen ordo delectus censetur, & ipsæ in defectum masculorum, adeoque ordine successivo, ex natura feudi tantum etiam vocatæ videntur.

arg. l. 32. §. in fideicommissio. de leg. 2. Rosenthal. d.

concl. 40. n. 14. Schrader. d. cap. 4. n. 66. Fachin. l. 7.

contro. c. 42. Bocer. d. l. 9. 40.

Nec aliud obtinet, etsi feudum jam semel aut aliquoties ad fœ- 18.
minas transferit, nam licet successionem feudalem ex pacto investituræ semel aut aliquoties ad fœminam delatam ponamus, non tamen propterea deinceps fœminas una cum masculis succedere

dere, sed à masculis, utut per fœminam descendantibus, excludi, evidentissimè probatur per

lx. 2. F. 17. ubi quis acceperat feudum eo pacto investituræ adjecto, ut si liberos masculos deficere contingeret, fœminæ in eo succederent, & mortuus deinde sine masculis, tantum relicta filiâ, adeoque conditio extitit & filia vi pacti illius in feudo patri successit. Obiit postea & ipsa relictis duobus filiis, qui ambo in feudo matri successerunt. Reliquit deinde alter horum filium, alter duas filias. Orta igitur est inter hos tres patrueles contentio, masculo totum feudum ex prærogativa sexus & natura feudorum sibi vindicante, fœminis vero medietatem feudi, quam ipsarum pater reliquerat sibi ex pacto investituræ primæ adjecto, vigore cuius, postquam semel masculi defecerunt, & feudum ad fœminam transit, nunc & deinceps non minus ad fœminas, quàm ad masculos, extincta horum prærogativa, pertineret, defendentibus. Sed pro masculo pronunciatum, eique totum feudum adjudicatum fuisse refert JCrus Feudista.

19. Imò, quod diximus de fœminis, demum deficientibus masculis, tam in feudo fœmineo strictè sic dicto, quàm ex pacto ad eas transituro admittendis, in tantum procedit, ut licet fœmina proximo gradu in linea descendente attingat defunctum, masculus verò, qui cum fœmina de successione contendit, non sit ejusdem lineæ cum defuncto, sed ex transverso in alia linea, atque adeo gradu longe remotiori constitutus, nihilominus hinc

ſceminam illam excludat, modò cum defuncto deſcendat ex communi ſtipite, qui primò de feudo fuerat investitus

per tx. proxime citatum 2. F. 17. 51. §. ſimiliter &c. 3. Hartm. Piſtor. p. 2. q. 35. n. 18. ſeqq. Fachin. lib. 7. c. 44. Roſenthal. c. 7. concl. 39. n. 3. 4. Schrader. d. p. 7. c. 4. n. 63. Bocer. de invest. cap. 5. n. 58. & de ſucceſſ. feud. c. 3. q. 9. Struv. cap. 9. aph. 8. n. 9. ſeq. Vultej. d. c. 9. n. 66. 67. Carpzov. p. 3. c. 28. d. 13. n. 10. Klock. Tom. 1. Conf. 7. n. 876. & vol. 2. Conf. 14. n. 26. Ern. Cothman. vol. 5. Conf. 4. n. 187. Gædd. vol. 4. Conf. Marp. 26. n. 145. Bechman. Uſ. Pract. Jur. Feud. Ex. 8. p. 209.

Quapropter jure meritoque in caſu præſenti poſt mortem ^{20.} CAJI illius frater SEMPRONIUS ſibi ſucceſſionem in feudo quæſtionis, quod CAJO in rerum paternarum diviſione obtigerat à Patre, in quem ſucceſſionis jure jam à Majoribus devolutum erat, ſive à maſculo & ſcæmina ſimul, ſive à ſcæmina aut maſculo tantum, cum pacto tamen ſcæminis jus ſuccedendi tribuente, primitus acquiſitum fuerit, aſſerere potuit, CAJI vero filia nullo juris communis colore ac prætextu ſibi eandem vindicare valuit.

In ſecunda quæſtione:

An poſt obitum SEMPRONII, illius filia SEMPRONIA, ſi hoc caſu adhucdum in vivis fuiſſet, nec Patrem ſuum morte jam præveniſſet, num verò prædefuncti ipſius fratris CAJI
C
fi-

filia, CAJA ad successionem in feudo illo admittenda fuisset?

Primo intuitu videri posset post SEMPRONII mortem CAJI filiam CAJAM in successione SEMPRONIAE, si adhuc vixisset, praeferendam fuisse, idque ex sequentibus rationibus:

- I. Quod CAJA post mortem Patris sui per SEMPRONIUM ex masculini sexus praerogativam quidem exclusam fuerit ab actu succedendi, non verò ab ipso jure successionis ex primam investituram, vel foeminae, vel masculum cum pacto, ut & foeminae deficientibus masculis admittantur, factam, quaesitam, sed hoc ei in suspenso manserit, donec masculus aliquando non existeret, sicque revera ipsa potius existente SEMPRONIO, interim non admissa, quam exclusam. Constat enim ex aequiori, & veriori, ut nobis videtur, sententiam (quanquam non ignoremus contrariam multos & magnos habere Patronos, prout videre est

apud Hartm. Pistor p. 2. q. 36. n. 1. seqq. Vultej. l. 1. c. 9. n. 86. seq. Schrader. p. 7. c. 4. n. 83. Rosenthal. c. 7. concl. 44.

de quibus ferè nimis injuriose & audacter Petrus Heigius l. 1. q. 26. n. 8. loquitur, cum ait sententiam nostram, quam hic tuemur, tam firmis rationibus munitam, ut qui relictis hisce frugibus, adhuc glandibus vesci malit, vix inter prudentes hodie locum tueri suum possit, & si praeracte adhuc veritati reluctari pergat, commiseratione magis, quam acriori castigatione dignus videatur) foeminam per existentiam masculi ob ordinis rationem semel non admittam haud propterea post-
hae

hac in perpetuum submotam & exclusam intelligi, sed masculo excludente defuncto iterum admittendam, quia aliàs diligens primi acquirentis provisio, quæ est, ut feudum ad heredes, tam fœminas quam masculos, deveniat

arg. 2. F. 18.

inanis redderetur. Quo & facit secundò textus 3.

1. F. 8. §. 2.

ubi dicitur, quod filia non succedat extantibus masculis. Ergò si masculi non extent, puta, si obtento feudo decesserint, admittendæ sunt fœminæ, ducto argumento à contrario sensu. Quod innuere etiam videtur ibi particula *Tunc*, quæ alias limitare solet dispositionem ad casum expressum et extremitatem temporis denotare.

l. 4. §. 1. de cond. & demonstr. l. 33. de testam. tut.

Textus imprimis rotundus ac disertus tertio pro hac sententia 4.
est in

2. F. 17. junct. 2. F. 30.

Quo loco perspicue traditur non patere locum fœminæ **DO-NEC** masculus supereft ex eo, qui primus de hoc feudo fuerit investitus. Dictionis enim illius **DONEC** hæc vis est, ut non perpetuam submotionem atque exclusionem, sed temporalem suspensionem inducat, limitatam tempore quamvis incerto.

l. 10. §. 2. de condic. furt. l. 1. §. pen. ff. de ventr. in poss. mitt. l. 4. §. si extraneus. i. ff. de nox. act. cum similibus.

Multis aliis rationibus sententiam hanc solidè firmant 5.

Finckelthus. Disp. Feud. 6. contr. 27. Suevus Ex. 6. affert. 7. Ludwell. Tr. de success. feud. c. 6. p. 284. Struv.

cap. 9. aph. 8. n. 6. 7. Vultej. l. 1. c. 9. n. 52. seqq. qui pro hac ipsa sententia, quod foemina semel exclusa non perpetuo exclusa maneat, aliquoties Collegium Jctorum in Academia Marpurg. respondisse testatur idque apparet *ex vol. 1. Conf. 20. n. 66. Conf. 23. n. 24. seq. vol. 2. Conf. 18. n. 52. Conf. 26. n. 63. in Conf. Marpurgensibus.* Addit quoque hanc opinionem humaniorem & tam Juri scripto, quam naturali justitiæ convenientiorem esse, quam se utpote veriorem & æquorem aliquoties consulendo secutum esse, non attenta communi opinione dicit Fichard. *in addit. ad Villalob. lit. F. n. 29. nim. vol. 1. Conf. 6. n. 6. Conf. 14. n. 4.* atque eandem in judicando sequendam monet Wesenb. *de feud. c. 6. n. 23.* Hartm. Pistor. *d. q. 36. n. 11. seqq.* Heig. *d. q. 26. ubi n. 9.* secundum hanc opinionem etiam à Colleg. Jctor. Wittebergensium pronunciatum refert. Bechman *Us. Pract. Jur. Feud. Ex. 8. p. 210.* ubi itidem præjudicia allegat. Carpz. *p. 3. c. 28. d. 15.* ubi pariter Lipsienses Jctos ita aliquoties respondisse testatur. Beati Antecessores Inclitæ Facultatis Jurid. hujus Universitatis ap. Besold. *vol. 6. Conf. 265. n. 35.* Wurmser *de feud. impropr. cl. 3. sect. 3. n. 97.* & multis seqq. qui omnes contrarias rationes etiam doctè confutant.

6. Cum igitur SEMPRONIUS anno 1670. CAJA adhuc vivente, sine masculis decesserit, adeoque causa exclusionis illius, existentia scil. masculi à primo acquirente descendenti, sublata fuerit, videtur etiam sublatus effectus, exclusio scil. ipsa, & jus ejus succedendi hætenus suspensum revixisse, quia cessante cau-
sa

sa exclusionis & impedimenti etiam ipsum impedimentum & exclusio cessare debet.

arg. l. ult. §. ait lex. i. ff. de divor. Menoch. Conf. 331. n. 54. ubi in preced. n. 51. & 53. in terminis dicit, filiam exclusam conditionaliter, si fratri (vel agnato) non superesset descendens, tantummodo intelligi exclusam, donec existit ipse masculus &c.

Vi cujus resuscitati juris succedendi secundò CAJAM quidem 7. tanto magis SEMPRONII filix, SEMPRONIÆ, si illam lucis usura adhuedum frui contigisset, anteferendam fuisse videri posset, quod eodem gradu cum ipsa primo acquirenti fuerit juncta, in feudis autem succedentem non tam in ultimi possessoris, quam primi acquirentis locum hujus provisione succedere, in vulgus notum sit

ex Gail. l. 2. O. 149. n. 3. Vultej. l. i. c. 9. n. 209. seqq. ubi tradit, quod non solum in feudo ex pacto & providentia, sed & hereditario, tantum primo acquirenti succedatur, quodque feudum antiquum detur heredi primi acquirentis, etiamsi non sit heres ultimò defuncti, multorum autoritatibus id confirmans, deque communi testatus.

His tamen non obstantibus verius esse existimamus, quod, si CAJA & SEMPRONIA in vivis adhuc existens concurrissent, omninò exclusã CAJA, SEMPRONIA ad successionem admittenda fuisset.

Nam licet primò cum successione legitimã in feudis obtinente res ita sese habeat, ut non tam ex jure defuncti ultimi possessoris

- ris pendeat, quam jure succedentis proprio ex prima investitura quæsito nitatur, hicque non tam in locum illius, quam primi acquirentis succedere videatur, attamen quia ministerio ultimi possessoris feudum ad successorem defertur, idcirco & eidem rectè succedi dicitur, proximitasque in hac ipsa successione feudali non respectu primi acquirentis, sed ultimi possessoris defuncti consideratur, ita, ut qui huic gradu est proximior,
9. excluso remotiori, ad successionem admittatur. Patet id vel ex eo, quod si proximitatem primi acquirentis, non vasalli ultimi defuncti, respiceremus, liberi fratri ejusdem, utpote qui illis gradu proximior, primo acquirenti, non præferrentur, quod tamen fieri constat.

ex 2. F. 11. 2. F. 50. quos textus in hanc sententiam, quod proximitas ex persona ultimi possessoris proximè defuncti, non etiam primi ejusdem feudi authoris, æstimeretur, inducunt, sicque concludunt Andr. Ifernias, Jac. de Belviso, Mart. Laudensis, Alvarottus, Præpositus ad d. 11. 2. F. 50. ii. Zasius de feud. p. 8. n. 5. August. Beroj. vol. 1. Conf. 68. num. 19. Michael ab Aguirre in Consilio Apologetico, quod de Successione Regni Portugallie pro Rege Hispania conscripsit. part. 1. Gabriel. vol. 1. Conf. 36. n. 14.

10. Et quod in successione feudi proximus is dicatur, qui est proximus ultimo vasallo defuncto, non verò is, qui prioriori gradu vel linea attingit ipsum, qui primo feudum acquisivit, tradit etiam

Schrader p. 7. c. 7. n. 19. eamque sententiam verissimam
dicit

dicit & pluribus confirmat vol. 1. *Conf.* 3. n. 73. &

341.

Similiter tradit Vultejus majorem melioremque partem inter- II.
 pretum & Consulentium communissimè concludere, in succes-
 sione feudali proximitatem respectu ultimi possessoris defuncti,
 non autem respectu primi acquirentis, considerandam, eum-
 que qui ultimo defuncto gradu est proximior, ad successionem
 admittendum esse, excluso remotiori, in eum sensum multos
 allegans, quod docendo & consulendo eandem opinionem te-
 nuerint, illamque usu observari, se experientia Practica edo-
 ctum testari posse ait

l. 1. cap. 9. n. 233. & vol. 4. Conf. Marp. 22. n. 10.

Pariter scribit Rosenthal. *cap. 7. concl. 57. n. 10.* hanc esse com- 12.
 munem atque indubitam & veram opinionem, contrariam
 autem, quæ *Hottomanni* fuit, absurdam & communiter reprobata-
 tam. Adstipulantur eidem verissimæ sententiæ proximitatem 13.
 ex ultimò defuncto æstimanti

Hartm. Pistor. *p. 3. q. 23. n. 23. seqq.* ubi eam plenissimè
 deducit refutatæ contrariis. Gothofr. Anton. *Disp.*
Feud. 5. th. 7. lit. H. Dominicus Arumæus *Disp. Feud.*
6. th. 29. & 31. Schultzius *Synops. Jur. Feud. c. 8. n. 147.*
 Ludwell. *Synops. c. 10. p. 222. & tr. de Succes. feud.*
c. 4. p. 216. Cothman. *vol. 3. Resp. 35. n. 19. seqq.* ibi-
 que magno numero allegati, testatur verò & ipse ibi-
 dem *n. 24.* hanc esse communissimam Interpretum
 sententiam, & eam in Supremo Imperiali Tribunali &
 in aliis inferioribus Curiiis & Judiciis servari, quam
 approbarunt proinde etiam Beati nostri Antecesso-
 res *ap. Besoldum p. 6. Conf. 265. n. 17. seqq.*

Cum

14. Cum itaque SEMPRONIA in proposito casu Patri suo Sempronio tanquam ultimo defuncto masculino in gradu primo & quidem in primo succedentium ordine juncta fuerit, merito præferenda fuisset CAJÆ, quæ saltem in tertio gradu ultimo morienti Vasallo conjuncta fuit, juxta computationem JCilis, quæ ut in allodialium, ita & in feudalium bonorum successione respicienda ac attendenda, Jurisque Canon. computationi omnino præferenda, eò i. quod hæc communiter primum introducta censeatur *c. 2. c. 35. q. 5.* qui canon sub Alexandro II. Pontifice anno Christi 1061. creato modò promulgatus, Jus succedendi Collateralium in feudis autem jam per Conradum Salicum anno Christi 1027. introductum sit *l. F. 1. §. 2.* non possit igitur Computatio in success. feudali institui secundum Jus Canon. quod demum 30. & plures annos post constitutum. Secundò quia ipsum Jus Can. sese refert ad Jus Feudale *t. t. x. de feud.* Unde Jus Feudale prius Jure Canon. fuisse fuit, consequenter graduum computatio non secundum Jus Canon. sed secundum JCile, quod Jure Feudali prius fuit, facienda in successione feudali, quod & evidenter probant

lxx. 2. F. 37. j. 1. F. 1. §. 4. & 1. F. 8. 2. F. 26. §. si vasallus. 2. F. 31. Rhet. in Comm. Jur. Feud. p. 118. Ludwell. tr. de Success. feud. p. 217. Struv. c. 9. aph. 7. n. 9. Finckelthus. Disp. 6. th. 38. Add. Rosenthal. c. 7. concl. 57. n. 9. 10. seqq. & in Glos. lit. G. H. & I. afferens, hanc sententiam usu & consuetudine plane universali corroboratam & munitam, ac à Camera Imperiali observari solitam, nunquam ferè ante hæc nostra tempora in dubium vocatam fuisse, quam & Christi-

nus

nazus *vol. 6. Decif. Belgic. 55.* annis abhinc 54. quibus tanquam Advocatus & Consiliarius in Praxi versatus fit, Curias Supremas tam feudales, quam alias semper in iudicando absque ulla contradictione secutas fuisse testatur.

II. Etsi supponamus CAJAM post mortem Patris sui per 16. existentiam SEMPRONII, seu masculi ex primo acquirente descendenti, exclusam, non in perpetuum exclusam ac remotam, sed ejusdem jus succedendi saltem suspensum esse, agnoscimus enim illam sententiam verissimam esse per rationes superius allegatas & à laudatis Dd. latius deductas; Attamen hactenus nondum extitit casus, quo hoc ipsius CAJÆ suspensum jus succedendi reviviscere vel resuscitari potuit; Translatum enim est feudum quæst. per illam CAJÆ exclusionem à SEMPRONIO ex prærogativa sexus masculini factam in aliam, SEMPRONIO nempe, lineam, penes quam proinde, etiam secundum illorum, qui foeminam semel exclusam non in perpetuum exclusam esse nobiscum statuunt, sententiam, tamdiu remanere debet, quamdiu aliquis sive masculus sive foemina ex ea superest, & lineâ eâ tam in foeminis quam in masculis extinctâ demum casus existit, quo jus ipsius CAJÆ suspensum resuscitatur ac reviviscit. Notum namque est successionem feudalem non tantum secundum proximitatem gradus, sed vel imprimis secundum proximitatem lineæ deferri, & si qui in illa linea, quam feudum semel ingressum est, supersint, qui feudi capaces, ex alia neminem, nisi sexus prærogativa gaudeat, admitti, sed in illa

D

con-

constitutos omnibus aliis, etsi gradu forte propioribus, ex lineæ prærogativa præferendos esse.

2. Feud. 50. ibi Interpretes.

17. Quibus consequenter, SEMPRONIO ultimo possessore feudi quæst. mortuo, non potuisset admitti, & relictae ab ipso filia SEMPRONIAE præferri antea per eundem ex sexus masculini prærogativa exclusa CAJA, quia SEMPRONIA non modo ratione gradus, sed & ratione lineæ proximior illi prævaluisset.
18. Confirmat hæc egregie *Rosenthal. c. 7. concl. 44. n. 19. 20. ubi inquit*: Si masculus ille, qui foeminam exclusit, filias fortasse relinquat, vel neptes hæc alteri illi foeminæ per eum exclusæ præferrentur &c. Et hoc quod de filiabus aut descendantibus istius masculi excludentis dixi, etiam procedit, si hanc regulam: foemina semel exclusa semper manet exclusa, non, sed *Laudensis*, eam non perpetuo exclusam manere censentis, opinionem sequaris, nam quia tum gradus proximitas respectu hujus masculi ultimo defuncti consideratur, certe ejus descendentes, etiam foeminae, forori ipsius præferuntur ex jure communi & feudali &c. His gemina sunt, quæ tradit supra allegatus *Menochius cit. Cons. 331. n. 54.* cujus integra verba ita habent: foemina exclusa intelligitur exclusa, donec existat ipse masculus vel alii ab eo descendentes, illis autem deficientibus ipsa admittitur.
19. Sed firmata hæc hactenus insimulque à contrariis vindicata decisio pro SEMPRONIA obtinebit, quoad integrum feudum, si illud vel à foemina vel à masculino tantum, eo cum pacto acquiritur.

quisitum fuerit, ut foeminae etiam deficientibus masculis succedant. Quod si vero illud ipsum a masculo & foemina simul simpliciter quaesitum fuisset, tantum in dimidia parte SEMPRONIA succedere potuisset, quia quando masculus & foemina simul de eodem feudo uno actu investiuntur, feudum istud pro parte dimidia, quae masculo cessit, masculinum, pro altera parte dimidia, quae foeminae acquisita, foemininum est, hujus ergo dimidia partis, quae foeminae feudi naturam accepit, successio SEMPRONIAE morte patris delata fuisset, si vixisset, ejusque tantum capax ipsa extitisset, alterius vero dimidia partis, quae feudi masculini qualitatem induit, eadem incapax fuisset, proinde ista, ea exclusa, ad Dominum rediisset

per text. 2. F. 85. & 104. quae capitula quidem extraordinaria sunt, quia tamen nihil continent, quod capitulis ordinariis, & rationi ac analogiae Juris feudalis sit adversum, recte huc allegantur.

nisi in prima investitura masculo & foeminae facta expresse dictum esset, quod integrum feudum & adeo tam masculi, quam foeminae portio ad foeminas, masculis deficientibus, pervenire deberet.

Succedit Quaestio tertia:

Uter ex duobus illis masculis ex CAJA & SEMPRONIA natis potiori Jure gaudeat, & alteri in successione feudi istius praefereendus

D 2

ME-

MEVIUS ne JULIO, an contra JULIUS ME-
VIO?

1. Quæ ex iisdem plane fundamentis ac rationibus, quibus præcedens secunda, suam quoque accipit decisionem pro defunctæ SEMPRONIÆ relicto filio JULIO, quod videlicet ipse, tanquam ultimi possessoris ex prædefuncta filia unica nepos, in linea rectâ, secundo gradu illi junctus, omnino præferendus MEVIO, CAJÆ filio, ultimo defuncto Vafallo SEMPRONIO per transversam lineam longè remotiori gradu conjuncto, quem tam ratione lineæ, quam ratione gradus proximiori JULIO præponi Juris Feud. analogia nullo patitur modo, videtorum ad præcedentem quæstionem.

2. Quod autem circa eandem monuimus eo de casu, si masculus & fœmina simul primitus de feudo quæst. forte investitus fuisset, tum nim. SEMPRONIAM tantum in dimidia parte succedere potuisse, id & hic applicatum volumus ad JULIUM, ut nimirum si hoc forte contigisset, ut masculus & fœmina simul ab initio feudum acquisivissent, & ipse ceu ex fœmina prognatus saltem dimidiam partem feudi qualitatem feudi fœminini nactam, jure petere, sibi que vindicare posset

per eosd. lxx. 2. F. 85. 104.

Hæcque pluribus hic iterum deducere, ac cum fastidio repetere, præsertim ubi res clara, merito super-
sedemus, & resolutioni nostræ Colo-
phonem imponimus.

COR-

COROLLARIA
AD FUGAM VACUI ADJECTA.

I.

Asylla salvo pœnarum Jure admittuntur & in omnibus populis ac nationibus sine ullo religionis discrimine usitata & consueta semper fuerunt, atque etiamnum certo modo sunt.

II.

In Imperio nostro Romano-Germanico Imperatorem gavisum esse, & gaudere adhuc potestate Asyila erigendi, dubitare nos non sinunt tot Germaniæ loca, tam religiosa, quam prophana & secularia, quibus Asyli jus Imperatores attribuerunt, atque hinc homicidis, aliisque delinquentibus tutum Præsidium præbent, inter quæ magno numero relata a Mylero *de Asylor. jure c. 6.* imprimis occurrit vicina Civitas Imperialis Reutlinga, quæ hoc Privilegio, Imperiali munificentia originis ferè nescia, condecorata, quod ipsi confirmavit Maximilianus I. Imperator anno 1495. cujus confirmationis tenorem exhibent Limn. *Tom. 1. addit. ad lib. 7. c. 42. pag. 298.* Knipschild *de Jurib. Civitat. Imper. l. 3. c. 44.* Lunig. *Reichs: Archiv Part. Spec. Continuat. 4. sub Reutlingen N. 9.*

D 3

III.

III.

Statibus Imperii quoque quin omninò competat facultas vi superioritatis territorialis in ditionibus & territoriis suis loca quædam Asyli jure donare ac munire, ita, ut non tantum ipsorum subditi, sed etiam forenses & advenæ in ipsorum territorio delinquentes ad illa confugere, & ibi tuto receptaculo frui queant, haud dubium, vix tamen est, ut sic in suis territoriis Asyla erigere valeant pro peregrinis ac advenis, ut ipsi omnimoda ibidem securitate gaudeant, si extra territorium illorum deliquerint, in proprio nim. Dominorum suorum, quorum sunt subditi, territorio.

IV.

Asyla patrocinari, tutumque refugium & receptaculum minimè præbere debent voluntariis & dolosis homicidis, *Den muthwilligen vorsäßlichen Todtschlägern*/ aliisque ex proposito, consilio & industriâ delinquentibus, sed solum iis, qui vel culpâ vel casu, contra intentionem suam & voluntatem, eadem commiserunt, vel aliud delictum perpetrarunt; Unde non culpandum aut improbandum, sed potius laudandum Reverendissimi ac Serenissimi Domini Episcopi Osnabrugensis factum, quo ipse prioris generis homicidam, qui die 7. Junii ann. 1716. commissa cæde in Monasterium Dominicanum confugit, post varias autem interpellationes de eodem extradendo, tandem inde d. 27. dict. mens. & ann. ne se plane Justitiæ & promeritæ subduceret pœnæ, manu forti & militari extrahi jussit, & admissionem ab eo crimen debitâ ac condignâ vindicavit pœnâ, habita ratione circumstantiarum facti, ac quatenus hæc probari adhuc potuerunt, vel nequiverunt amplius, ob quorundam arreptam intereâ fugam, de quo Vid. Electa Jur. Publici Tom. XIV. Num. I. & VIII.

V. Non

V.

Non debent quoque Asylorum securitate frui, qui in loco privilegiato, in der Freyheit selbst/ deliquerunt.

VI.

Neque eorundem securitas porrò ad eos pertinet, qui jam capti per territorium Asylo privilegiatum ducuntur, ibique ad locum Asyli jure munitum, vel Magistratum confugiunt, uti nec ad eos, qui jamdum carcere mancipati, eo effracto, ad locum Asyli jure donatum se conferunt ac perveniunt.

VII.

Quid dicendum de consuetudine, quâ securitatem & pœnæ remissionem obtinent delinquentes, si se ad latus vel currum Principis sistant, aut curru vel equo ipsius, quo vehitur, in solenni introitu ejus, cum subditos sibi homagio vult devincire initio suscepti regiminis, vel cum novam nuptam in Aulam solenniter deducit, bey der Fürstlichen Heimführung Seiner neuen Gemahlin/ inhæreant, & una cum Principe Civitatem, ex qua relegati erant, propter delictum commissum, introeant, an toleranda? Distinguendum videtur inter delicta leviora culpâ saltem, non dolo, commissa, & inter crimina atrociora, nefanda atque excepta ex proeresi delinquendi perpetrata. In illis levioribus tolerari potest, quia ut olim Asyla merebantur, etiam Jure divino, ita etiamnum remitti possunt propter introductionem illam, quæ intercessionis vice fungitur. *Glossa in l. 23. ff. de aqua & aqua pluvi. arcend. ibi: autoritas majoris excusat in illicitis.* Tiraquell *de penis temperand. caus. 34. n. 5.* Quinimo Princeps reo tali remittere videtur pœnam, siquidem ad latus ejus se sistens proprius ejus est subditus, si extraneus est, intercessio Principis suum etiam operatur effectum. Delicta atrociora & excepta

excepta per introductionem ejusmodi remitti, nec recta juris ratio, nec vigor disciplinæ publicæ unquam pati vel admittere potest, tum quod Jus Asylorum delicta proæretica, ut dictum, non complectatur, tum quod ipsa omni juri, etiam divino, cui & Princeps subest, exosa & abominanda sint. Dd. in *l. 3. C. de Episcop. audient.* ubi textus ait, turbari lætitiæ & gaudia hominum, quoties dimittuntur impuniti criminosi. Vid. Stryck, *tr. de Jure sensuum. Diss. 7. de tactu. cap. 3. n. 25. seqq.*

VIII.

Jus restituendæ famæ etiamnum hodie est Reservatum Imperatoris, à solo illius arbitrio dependens, sine discrimine, an mediatus, vel immediatus sit, qui pristino honori ac famæ restituendus, secus atque non nemo existimat, qui posteriori in casu negotium Comitiorum esse tradit per Capitulationem Leopold. *art. 23.* Joseph. *art. 27.* qui art. nil minus, quàm id probat.

IX.

Quamvis autem Status Imperii quoque jure restituendæ famæ gaudeant vigore Superioritatis territorialis, illa tamen restitutio effectum extra constituentis territorium haud habebit, si publica Imperii lege quis infamis declaratus fuerit, secus tamen erit, si saltem per legem Provinciam infamia iniusta, quo casu verissima est Per-Illustris Dn. Lynckeri sententia in analectis ad Dn. Præfidis *Introduc. in Jus Publ. Part. Spec. Sect. 1. c. 16.*

X.

Effectus restitutionis famæ est abolitio infamæ & recuperatio amissorum jurium, & bonorum quandoque à fisco occupatorum, an autem restitutus ex gratia Principis ad bona, recuperet quoque fructus interim à fisco vel alio perceptos? disceptatur. Nos negativæ subscribimus. *arg. Authent. Idem est de Nestorianis. C. de heret. & Ord. Cam. p. 3.*

t. 46. §. 2.

ULB Halle

3

003 948 390

Sb.

XXI.

1721, 1722

US PRACTICUS
IN PUNCTO
ONIS FEUDALIS
DO FOEMININO.

US RESOLUTIONEM
LOCO
TIONIS INAUGURALIS
DIVINI NUMINIS GRATIA
SSIMI JCTORUM ORDINIS IN PER-
UA AC ILLUSTRISSIMA
RHARDINA
IB PRÆSIDIO

SSIMI, CONSULTISSIMI, ATQUE
XCELLENTISSIMI
ELIS SCHWEDERI
loris, Sacr. Cæsar. Palatii Comitis,
b. Consiliarii, atque Primarii ex Jctorum or-
ellationum Tribunali Assessoris, Placitorum
publici Professoris Ordinarii, nec non
toris Magnifici Universitatis
Tubingensis.

ATRONI SUI OMNI HONORIS CULTU
AM NON DEVENERANDI
LICENTIA
TROQUE JURE HONORES
IA DOCT. RITE ET LEGITIME
CAPESSENDI

Martii Anni M D CC XXI.
n Auditorio consueto
Eruditorum examini submittit.

ENRICUS TAFEL, Tub.

. CUNRADI REISII, Viduæ.

